

РЕШЕНИЕ

№ 523

София, 12.01.2011

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - I колегия, в съдебно заседание на втори декември две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:МАРИЯ КОСТОВА
ЧЛЕНОВЕ:НИНА ДОКТОРОВА
ГАЛИНА МАТЕЙСКА
ТАТЯНА ХИНОВА
ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ

при секретар Григоринка Любенова и с участието
на прокурора Мария Бегъмова изслуша докладваното
от съдията ТАТЯНА ХИНОВА
по адм. дело № 12512/2010.

Производството е по чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс. Образувано е по касационна жалба, подадена от Министерството на образованието, младежта и науката срещу решение № 8154 от 17.06.2010г., постановено от тричленен състав на Върховния административен съд трето отделение по адм.д.№ 4918/2009г. С касационната жалба са релевирани доводи за неправилност на обжалваното решение като необосновано – касационно отменително основание по чл.209, т.3 от АПК. Касационният жалбоподател прави искане за отмяна на обжалваното решение.

Ответникът Росен Росенов Босев, чрез процесуалния си представител адв. Кашъмов излага доводи за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което предлага обжалваното решение като правилно да бъде потвърдено.

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1, от АПК и от надлежна страна, поради което разглеждането ѝ е процесуално допустимо. Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Производството пред тричленният състав на Върховния административен съд е образувано по оспорване на изричен отказ на министъра на образованието и науката, сега министър на образованието, младежта и науката да предостави обществена информация по заявление вх.№ 94РР-28 от 09.01.2009г., подадено от Росен Росенов Босев. Съдът е отменил административния акт като постановен при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила и е върнал преписката за ново произнасяне с дадени задължителни указания относно етапа от който следва да продължи процедурата. За да стигне до този правен извод тричленният състав на ВАС е приел, че административния орган се е произнесъл по заявление за достъп до обществена информация, което не е отговаряло на изискванията на чл.25, ал.1, т.2 от ЗДОИ. Съдът е приел, че при общо формулираното заявление административният орган не е имал възможност да извърши преценка дали достъпът до обществена информация е свободен, съгласно разпоредбата на чл.17, ал.1 от ЗДОИ или е ограничен по чл.17, ал.2 от ЗДОИ, както да прецени дали ограничението до достъпа до обществена информация е отпаднало, поради наличие на

надделяващ обществен интерес. По тези доводи съдът е отменил оспорения административен акт и е върнал преписката за ново произнасяне след отстраняване на нередовността на заявлението с оглед дадените в мотивите на решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

Обжалваното решение е правилно. При постановяването му не са допуснати релевираните с жалбата нарушения, съставляващи касационни отменителни основания.

Обоснован е правния извод на решаващия съд относно редовността на заявлението за достъп до обществена информация. В подаденото заявление искането е формулирано най-общо като информация относно сключения от МОН договор за „Предоставяне на лицензионни права за ползване на операционна система и офис пакети на „Майкрософт” в средните училища, университетите и научните институти в България и прилежащата към него документация”. От мотивите на заявлението може да се направи извод, че исканата информация е във връзка с проведена възлагателна процедура по Закона за обществените поръчки, като исканата информация не може да се изведе от публичния регистър на АОП. От тези мотиви също не може да се направи категоричен извод какъв е вида и характера на исканата информация – дали заявителя има предвид технически или технологични параметри на договора или става реч за икономическите параметри на приетата от възложителя оферта. Съвсем неясно е формулирана т.2 от заявлението – приложената към договора документация. В случая не става ясно дали се иска документация, съдържаща се в офертата на определения за изпълнител участник, дали искането е за предоставяне на цялата документация по проведената възлагателна процедура и отново не става ясно дали искането е относно техническите или икономическите параметри на документацията. Дадената от заявителя обща формулировка в искането за достъп до обществена информация не отговаря на изискването на чл.25, ал.1, т.2 от ЗДОИ. При тази формулировка, задължения орган няма възможност да извърши преценка дали достъпа до исканата информация е ограничен по смисъла на чл.17, ал.2 от ЗДОИ, поради което мотивите му в тази насока са формални и не съставляват излагане на обективни фактически основания за постановяване на обжалвания отказ.

При тези обосновани правни изводи относно редовността на заявлението за достъп до обществена информация, правилно решаващият съд е приел, че административния орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като се е произнесъл по заявление, което не отговаря на изискванията на чл.25, ал.1, т.2 от ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.29, ал.1 от ЗДОИ в случай, че не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителя се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация. При тази изрична законова норма не могат да се приемат като основателни доводите на касационния жалбоподател, че в закона не е разписана процедура, вменяваща в задължение на органа да извърши действия, предписани като указание в обжалваното решение.

Настоящият състав не приема доводите на ответника по касационната жалба, че решението като краен резултат е правилно, но оспорва решаващите мотиви на съда като незаконосъобразни. В случая отказа за достъп до обществена информация е отменен само на основание допуснатото съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като в този смисъл са и дадените указания за продължаване на процедурата след връщане на преписката за ново произнасяне. С отделен диспозитив съдът е указал, че след връщане на преписката административния орган следва да изпълни задължението си по чл.29, ал.1 от ЗДОИ, като даде възможност на заявителя да отстрани нередовността на заявлението. Настоящият състав напълно споделя тези правни изводи на решаващия съд по изложените съображения.

По тези доводи настоящият състав счете, че обжалваното решение не страда от пороците релевиран с касационната жалба, поради което следва да бъде потвърдено.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Върховният административен съд – петчленен състав на първа колегия

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 8154 от 17.06.2010г., постановено от тричленен състав на
Върховния административен съд трето отделение по адм.д.№ 4918/2009г.

Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Мария Костова

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Нина Докторова

/п/ Галина Матейска

/п/ Татяна Хинова

/п/ Георги Георгиев

Т.Х.